

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.712 van 23 juni 2015
in de zaak A. 216.071/XII-7895**

In zake: de NV INTRUM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Kris Wauters en Jan Ghysels
kantoor houdend te 1170 Brussel
Terhulpsessesteenweg 187
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de NATIONALE MAATSCHAPPIJ DER BELGISCHE
SPOORWEGEN (NMBS)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten David D'Hooghe, Leopold Schellekens en
Alexandre Peytchev
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 6 juni 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van de algemene manager B-PI van de NMBS d.d. 5 mei 2015 waarbij de NV Intrum als kandidaat voor de uitvoering van een overheidsopdracht ‘Perceel 1 Vlaanderen + Brussel’ (Nederlandstalige dossiers) en ‘Perceel 2 Wallonië + Brussel’ (Franstalige dossiers) betreffende de recuperatie van onbetaald gebleven invorderbare schuldvorderingen niet werd geselecteerd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 juni 2015, om 10.00 uur.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kris Wauters, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaten David D’Hooghe en Alexandre Peytchev, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ines Martens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De NMBS schrijft een overheidsopdracht voor diensten uit met als benaming “C92/0000245659 – Recuperatie van onbetaald gebleven invorderbare schuldvorderingen in het kader van dossiers van onregelmatigheden bij reizigers (C170)”.

De opdracht betreft het opstellen van een (meerjarige) raamovereenkomst met een maximale looptijd van vier jaar. De totale waarde van de opdracht wordt geraamd op 3.000.000 euro (gespreid over vier jaar).

3.2. De aankondiging van de opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen van 9 februari 2015.

3.3. De opdracht wordt krachtens art. 53, § 1, van de wet van 15 juni 2006 gegund via een onderhandelingsprocedure met bekendmaking.

3.4. Het voorwerp van de opdracht wordt in de aankondiging als volgt omschreven (bladzijden 3-4) :

“Opdracht van diensten ten behoeve van de NMBS betreffende een meerjarige raamovereenkomst (2015-2019) voor de recuperatie (door minnelijke en burgerrechtelijke procedure) van onbetaald gebleven invorderbare schuldvorderingen in het kader van dossiers van onregelmatigheden bij reizigers (C170).

De opdracht bestaat uit twee (2) percelen:

-Perceel 1: Vlaanderen + Brussel (Nederlandstalige dossiers).

-Perceel 2: Wallonië +Brussel (Franstalige dossiers).

Voor elk perceel zal een raamovereenkomst voor een initiële periode van een jaar worden aangegaan die maximaal drie keer voor een jaar kan worden verlengd.

De prestaties omvatten onder andere opzoeken (consultatie databankgegevens, solvabiliteitsonderzoek,...), verzending briefwisseling (aanmaningen, dagvaardingen), plaatsbezoeken, telefonische relances van dossiers, onderhandelingen over afbetalingsplannen.”

De aankondiging bevat de volgende schatting van de omvang van de in het geding zijnde opdracht (aankondiging bladzijde 5):

“Het aantal te behandelen dossiers van onregelmatigheden bij reizigers in het kader van een minnelijke procedure bedraagt ongeveer 12.000 gevallen/maand. De NMBS verbindt zich geenszins tot de vermelde aantallen naar de toekomst toe.”

Als bijzondere voorwaarde voor de uitvoering van de opdracht wordt in de aankondiging onder meer vermeld dat de dienstverlener een gerechtsdeurwaarder of een incassobureau moet zijn.

In de aankondiging worden voorts drie selectiecriteria vermeld (aankondiging bladzijden 6-7):

- Persoonlijke situatie van ondernemers, waaronder de vereisten in verband met de inschrijving in het beroeps- of handelsregister
- Economische en financiële draagkracht

- Vakbekwaamheid.

3.5. Op 4 maart 2015 vindt de opening van de kandidaturen plaats. Twaalf inschrijvers hebben hun kandidatuur ingediend, waaronder de verzoekende partij.

3.6. Op 4 mei 2015 wordt een selectieverslag opgesteld waarin beslist wordt vier inschrijvers niet te selecteren, waaronder de verzoekende partij.

Eveneens op 4 mei 2015 wordt het selectieverslag goedgekeurd door de “general manager B-PI”.

Dit is de bestreden beslissing.

3.7. Bij aangetekende brief van 5 mei 2015 worden de niet-geselecteerde inschrijvers – waaronder de verzoekende partij – op de hoogte gebracht dat hun kandidaturen niet werden “weerhouden”.

Bij aangetekende brief van dezelfde dag worden de geselecteerde inschrijvers eveneens op de hoogte gebracht dat hun kandidaturen werden geselecteerd.

In de brief aan de verzoekende partij wordt de beoordeling uit het selectieverslag hernomen.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid van de vordering op.

Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zou alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Schorsingsvoorwaarden

5.1. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

5.2. Te dezen is evenwel ook de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ van toepassing.

Krachtens artikel 15, eerste lid, van die wet kan de uitvoering worden geschorst van de thans bestreden beslissing in aanwezigheid van een ernstig middel of een klaarblijkelijke onwettigheid.

Overeenkomstig artikel 15, tweede lid, echter wordt de vordering tot schorsing voor de Raad van State uitsluitend ingesteld volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of minstens één ernstig middel wordt aangevoerd, dan wel een klaarblijkelijke onwettigheid aanwezig is, die de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

VI. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

6. De verzoekende partij voert in een enig middel de schending aan van

“- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, [...]

- het legaliteitsbeginsel en de eruit voortvloeiende patere legem-plicht
- de beginselen van behoorlijk bestuur, o.a.het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht;
- de transparantieplicht als beginsel van het aanbestedingsrecht.”

Zij acht deze bepalingen en beginselen geschonden:

“Eerste onderdeel

Doordat verwerende partij bij de beoordeling van de kandidaatstelling van verzoekende partij oordeelt dat uit haar kandidatuur zou blijken dat de core business van de firma van verzoekende partij eerder ligt bij ‘credit management’ en ‘totale procesoptimalisering’ en niet aansluit bij de gezochte dienstverlening in het kader van huidige opdracht;

Terwijl op grond van de patere legem-plicht een aanbestedende overheid de kandidaatstelling dient te beoordelen conform de haar vastgestelde regels zoals veruitwendigd in de aankondiging;

Dat krachtens de materiële motiveringsplicht een aanbestedende overheid haar beslissing tot niet-selectie moet steunen op juiste feitelijke en rechtens aanvaardbare motieven, motieven die bovendien de beslissing moeten kunnen dragen;

Dat in huidige zaak de aankondiging voorzag dat de aanbestedende overheid de vakbekwaamheid van de kandidaat zou beoordelen op grond van vier elementen, nl. ‘voorstelling van de onderneming’, ‘opgave van de belangrijkste diensten’, ‘referenties’ en ‘informatie aangaande de organisatie/structuur van de kandidaat’;

Dat verwerende partij in de bestreden beslissing oordeelt dat de activiteiten van verzoekende partij niet zouden aansluiten bij de gezochte dienstverlening waardoor verzoekende partij niet zou beschikken over de vereiste vakbekwaamheid;

Dat de opdracht in de aankondiging omschreven wordt als: ‘opdracht van diensten ten behoeve van de NMBS betreffende een meerjarige raamovereenkomst (2015-2019) voor de recuperatie (door minnelijke en burgerrechtelijke procedure) van onbetaald gebleven invorderbare schuldvorderingen in het kader van dossiers van onregelmatigheden bij reizigers (C170)’.

Dat uit de kandidatuurstelling manifest duidelijk blijkt dat verzoekende partij wel degelijk de nodige vakbekwaamheid heeft die in rechtstreeks verband staat met het omschreven voorwerp van de opdracht; dat bovendien de aankondiging nergens vereist dat de ‘core business’ van de kandidaat betrekking moest hebben op het voorwerp van de opdracht; dat ten slotte en ondergeschikt de volledige activiteit van verzoekende partij draait rond debiteurenbeheer en

bijgevolg de core business van verzoekende partij wel degelijk betrekking heeft op de invordering van schuldvorderingen;

Dat aldus de beoordeling van verwerende partij, namelijk dat de activiteiten van verzoekende partij niet aansluiten bij de gevraagde dienstverlening, niet overeenstemt met de werkelijkheid; dat hieruit blijkt dat verwerende partij niet op een zorgvuldige wijze de kandidaatstelling van verzoekende partij heeft geanalyseerd; dat bovendien de aanbestedende overheid bij het nemen van de bestreden beslissing eisen (core business) stelt die niet terug te vinden zijn in de aankondiging;

[...]

Tweede onderdeel

Doordat verwerende partij in de bestreden beslissing verzoekende partij ook niet selecteert omdat haar belangrijkste referenties onderaannemingscontracten inzake het verzenden van facturen zouden betreffen;

Terwijl op grond van de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet een administratieve overheid de feitelijke en juridische motieven, waarop zij een eenzijdige administratieve rechtshandeling steunt, uitdrukkelijk dient te vermelden in de beslissing; dat krachtens deze bepalingen deze motieven ook afdoende moeten zijn om de beslissing te dragen; dat op grond van deze motieven een rechtsonderhorige op een nuttige wijze moet kunnen nagaan of een gerechtelijke procedure een kans op slagen heeft;

Dat op grond van de patere legem-plicht een aanbestedende overheid de kandidaatstelling dient te beoordelen conform de in de aankondiging vooropgestelde regels;

Dat krachtens de materiële motiveringsplicht een aanbestedende overheid de kandidaatstelling dient te beoordelen conform de in de aankondiging vooropgestelde regels;

Dat krachtens de materiële motiveringsplicht een aanbestedende overheid haar beslissing tot niet-selectie moet steunen op juiste feitelijke en rechtens aanvaardbare motieven, motieven die bovendien de beslissing moeten kunnen dragen;

Dat in de aankondiging verwerende partij aan de kandidaten onder meer volgende inlichtingen vraagt om de vakbekwaamheid aan te tonen: ‘referenties en aantoonbare ervaring met betrekking tot opdrachten van gelijkaardige omvang ten behoeve van ondernemingen of overheidsinstellingen gedurende de afgelopen drie (3) jaar, met vermelding van hun waarde en de coördinaten van en contactpersoon’;

Dat in huidige zaak verwerende partij er zich betreffende voornoemde inlichting toe heeft beperkt de bestreden beslissing als volgt te motiveren: ‘de belangrijkste aangehaalde referenties betreffen onderaannemingscontracten

inzake het verzenden van facturen'; dat dergelijke motivering vaag en nietszeggend is; dat ze in elk geval niet afdoende is in het licht van de vereisten van de formele motiveringswet; dat de verzoekende partij deze motivering niet begrijpt;

Dat verzoekende partij bij haar kandidaatstelling een lijst van referenties en aantoonbare ervaring met betrekking tot opdrachten van gelijkaardige omvang ten behoeve van ondernemingen of overheidsinstellingen gedurende de afgelopen drie (3) jaar, met vermelding van hun waarde en de coördinaten van een contactpersoon heeft gevoegd;

Dat verwerende partij in de bestreden beslissing niet betwist dat de door verzoekende partij aangeboden referenties betrekking hebben op opdrachten van gelijkaardige omvang, dat zij werden verricht ten behoeve van ondernemingen of overheidsinstellingen, dat zij betrekking hebben op de laatste drie jaar en dat de waarde en de coördinaten van een contactpersoon werden vermeld; dat aldus is aangetoond dat de kandidaatstelling van verzoekende partij voldeed aan de eisen gesteld in de aankondiging;

Dat de aankondiging nergens vermeldt dat de belangrijkste referenties betrekking moesten hebben op een bepaald voorwerp, waarbij de verwerende partij in de bestreden beslissing ook niet aangeeft wat zij verstaat onder 'belangrijke referenties'; dat de aankondiging zelfs geen onderscheid maakt tussen belangrijke of minder belangrijke referenties; dat de kandidaten enkel een niet-gekwantificeerd aantal referenties moesten bijbrengen;

Dat verzoekende partij in haar kandidaatstelling ook nergens heeft vermeld dat bepaalde van haar referenties zouden betrekking hebben op onderaannemingscontracten inzake het verzenden van facturen; dat de bewering aangaande onderaannemingscontracten inzake het verzenden van facturen niet steunt op elementen terug te vinden in het administratief dossier; dat ten slotte in navolging van de Ballast Nedam-rechtspraak het Hof van Justitie geen belang hecht aan de wijze waarop iemand een overheidsopdracht uitvoert, in hoofdaanneming of in onderaanneming of in het raam van een tijdelijke vereniging;"

Beoordeling

7. Te dezen werden volgende vereisten gesteld in de aankondiging ten aanzien van de vakbekwaamheid van de kandidaten:

“De kandidaat verschaft in zijn aanvraag tot deelneming de volgende inlichtingen:

- Voorstelling van de onderneming met opgave van het aantal personeelsleden;

- Opgave van de belangrijkste diensten (maximaal 4) waarin de onderneming gespecialiseerd is;
- Referenties en aantoonbare ervaring met betrekking tot opdrachten van gelijkaardige omvang ten behoeve van ondernemingen of overheidsinstellingen gedurende de afgelopen drie (3) jaar, met vermelding van hun waarde en de coördinaten van een contactpersoon;
- Overige informatie waaruit blijkt dat de kandidaat over de vereiste organisatie/structuur/medewerkers beschikt om een professionele en kwaliteitsvolle dienstverlening te kunnen aanbieden.”

8. Met betrekking tot de vakbekwaamheid van de verzoekende partij wordt vervolgens in het goedgekeurde selectieverslag geoordeeld:

“Uit de kandidatuur blijkt dat de core business van deze firma ligt bij ‘credit management’ en ‘totale procesoptimalisering’ en niet aansluit bij de gezochte dienstverlening in het kader van huidige opdracht. De belangrijkste aangehaalde referenties betreffen onderaannemingscontracten inzake het verzenden van facturen. Resultaat: niet geselecteerd”

9. Wat betreft het motief voor de beslissing tot niet-selectie van de verzoekende partij waarin de aanbestedende overheid aanvoert dat de belangrijkste referenties die worden voorgelegd door de verzoekende partij betrekking hebben op het verzenden van facturen, welk motief in het tweede onderdeel van het middel wordt bekritiseerd, kan het volgende worden opgemerkt.

De verzoekende partij lijkt niet te kunnen worden gevolgd waar zij stelt dat de voormelde motivering vaag en nietszeggend zou zijn, noch toont zij aan dat zij niet in staat was terdege te oordelen of het zin had zich tegen haar niet-selectie te verweren met de middelen die het recht haar ter beschikking stelt.

Uit de betrokken motivering blijkt op het eerste gezicht voldoende duidelijk dat de aanbestedende overheid de voorgelegde referenties niet beschouwt als een voldoende bewijs van de vereiste technische bekwaamheid en dat zij hierbij impliciet maar zeker bedoelt dat deze referenties dus geen betrekking hebben op minnelijke of gerechtelijke invordering van onbetaalde invorderbare schuldvorderingen.

De vermelding dat het gaat om onderaannemingscontracten lijkt niet van belang, nu deze eerder lijkt te zijn toegevoegd om te benadrukken dat de aanbestedende overheid ervan uitgaat dat bij de opdrachten in referentie de facturatie volledig van A tot Z werd uitbesteed aan de verzoekende partij, dit in tegenstelling tot de voorliggende opdracht waar de aanbestedende overheid zelf zorgt voor facturatie en betalingsherinneringen en de dienstverlener slechts in een volgende fase de onbetaald gebleven schuldvorderingen dient in te vorderen. De verwijzing door de verzoekende partij in haar middel naar de Ballast Nedam-rechtspraak lijkt te dezen dan ook niet relevant aangezien de aanbestedende overheid bij haar beoordeling niet het gegeven dat het zou gaan om onderaannemingscontracten als element in haar beoordeling betrokken lijkt te hebben, maar wel het feit dat het eigenlijk vooral ging om het verzenden van facturen.

In de mate dat de aanbestedende overheid in het kader van de selectie als inlichting verlangt dat de kandidaten “referenties en aantoonbare ervaring met betrekking tot opdrachten van gelijkaardige omvang” voorleggen, lijkt te mogen worden aangenomen dat opdrachten worden bedoeld van gelijkaardige omvang die ook betrekking hebben op gelijkaardige diensten, zodat de vakbekwaamheid voor het uitvoeren van de gevraagde diensten kan worden beoordeeld.

De verwerende partij lijkt daarbij terecht op te merken dat de aanbestedende overheid met de vermelding “belangrijkste aangehaalde referenties” slechts bedoelde de referenties in aanmerking te nemen die een soortgelijke omvang hadden als de voorziene omvang van de gevraagde dienstverlening, zoals aangegeven in de aankondiging, te weten ongeveer 12.000 dossiers per maand. In de aankondiging werd immers vereist dat de kandidaten referenties zouden voorleggen van opdrachten met een “gelijkaardige omvang”. In tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij betoogt, lijkt de aanbestedende overheid dan ook geen onderscheid te hebben aangebracht tussen belangrijke en niet-belangrijke referenties, dat niet zou zijn aangekondigd in de bekendmaking in het Bulletin der Aanbestedingen.

Met de verwerende partij lijkt te kunnen worden vastgesteld dat slechts twee van de door de verzoekende partij opgegeven referenties een gelijkaardige omvang hebben als de gevraagde dienstverlening, namelijk de referenties Simim cv en Playright. Deze referenties hebben een omvang van 15.000 “facturen” op maandbasis “in volledige opvolging van versturen tot betalingsopvolging”, terwijl de andere referenties slechts een omvang hebben van maximaal 18.049 dossiers op jaarbasis.

In de mate dat de verzoekende partij ter terechtzitting aanvoert dat de overige referenties ook een grotere omvang hebben omdat de daar vermelde cijfers eveneens op maandbasis gelden en niet op jaarbasis zoals de aanbestedende overheid verkeerdelijk zou hebben aangenomen, lijkt op het eerste gezicht uit de kandidaatstelling van de verzoekende partij niet op duidelijke wijze te blijken dat de aantallen die worden vermeld bij de overige referenties inderdaad ook betrekking hebben op aantallen op maandbasis. Bij de eerste twee referenties wordt immers uitdrukkelijk aangegeven dat het aantallen betreft “op maandbasis”, terwijl bij de overige referenties slechts het jaartal wordt gegeven gevolgd door de aantallen, zodat daaruit niet meteen of zelfs eerder niet blijkt dat het om aantallen per maand gaat. Het lijkt de aanbestedende overheid op het eerste gezicht dan ook niet ten kwade te kunnen worden geduid dat zij deze aantallen als aantal dossiers per jaar heeft in aanmerking genomen.

Daarnaast kan met de verwerende partij worden vastgesteld dat voor deze beide referenties waarbij een omvang van 15.000 dossiers per maand wordt vermeld, in de kandidaatstelling wordt aangegeven dat ze betrekking hebben op “complete outsourcing” en “volledige opvolging van versturen tot betalingsopvolging”. De aanbestedende overheid lijkt daarbij “versturen” terecht vooral te hebben mogen begrijpen als “het verzenden van de eerste facturen” gelet op de context “complete outsourcing [...] van versturen tot betalingsopvolging” en de toelichting in de kandidatuur dat de verzoekende partij ook diensten inzake facturatie en betalingsherinneringen aanbiedt.

Met de verwerende partij lijkt hierbij te kunnen worden aangenomen dat het verzenden van facturen te onderscheiden valt van de recuperatie van onbetaald gebleven schuldvorderingen via minnelijke dan wel

gerechtelijke procedures. Het lijkt daarbij niet onaannemelijk dat het innen van onbetaalde schuldvorderingen een andere bekwaamheid vereist dan het louter versturen van facturen. Daarnaast lijkt met de verwerende partij te mogen worden vastgesteld dat de opdracht in de aankondiging uitdrukkelijk beperkt wordt tot de recuperatie van onbetaald gebleven invorderbare schuldvorderingen en dus geen betrekking heeft op het versturen van eerste facturen en eventuele betalingsherinneringen.

Dit onderscheid tussen het versturen van facturen en de minnelijke of gerechtelijke invordering van openstaande schuldvorderingen blijkt op het eerste gezicht ook uit de omschrijving van de diensten in de kandidaatstelling van de verzoekende partij waarbij zij zelf ook een onderscheid maakt tussen “betalingsdiensten” (facturatie en betalingsopvolging) enerzijds en “invordering” (minnelijke en gerechtelijke) anderzijds.

De verzoekende partij geeft daarbij ook geen nadere informatie omtrent hoeveel dossiers in de door haar voorgelegde referenties betrekking hebben op het verzenden van facturen en hoeveel dossiers werkelijk betrekking hebben op minnelijke of gerechtelijke invordering, voorwerp van de voorliggende opdracht. Het komt toe aan de kandidaat voor een overheidsopdracht om zijn kandidaatstelling voldoende te stofferen en onderbouwen, teneinde de aanbestedende overheid toe te laten om op grond van de kandidaatstelling te beoordelen of betrokkene aan de gestelde selectie-eisen voldoet.

Daarbij kan worden opgemerkt dat de verzoekende partij ook wat betreft haar andere referenties, die niet de vereiste omvang hebben, evenmin aangeeft in welke mate deze betrekking hebben op minnelijke en gerechtelijke invorderingsdossiers. Gelet op de verschillende diensten die de verzoekende partij verleent, lijkt niet zonder meer te kunnen worden aangenomen dat alle opdrachten die zij in het verleden uitvoerde slechts betrekking zouden hebben op minnelijke en gerechtelijke invordering van onbetaald gebleven schuldvorderingen.

Daarenboven komt de stelling van de verwerende partij dat uit haar eigen ervaring blijkt dat de meerderheid van uitgestuurde facturen geen aanleiding geven tot een minnelijke of gerechtelijke invordering in de huidige stand van het geding als voldoende aanvaardbaar naar voren.

Gelet op het voorgaande lijkt de aanbestedende overheid dan ook niet haar eigen vereisten inzake technische bekwaamheid, opgelegd in de aankondiging, te hebben geschonden door te oordelen dat de “belangrijkste aangehaalde referenties”, waarmee bedoeld lijkt de twee qua omvang in aanmerking te nemen referenties van de verzoekende partij, betrekking leken te hebben op het verzenden van facturen en daarbij aldus impliciet te oordelen dat de verzoekende partij onvoldoende relevante referenties kon voorleggen waaruit haar bekwaamheid bleek om de opdracht van invordering van niet-betaalde schuldvorderingen uit te voeren.

Evenmin blijkt dat de bestreden beslissing op dit punt niet afdoende gemotiveerd werd, noch dat zij niet op in feite en in rechte juiste en draagkrachtige motieven zou berusten.

Het tweede onderdeel is niet ernstig.

10. Het hiervoor besproken motief betreffende de referenties lijkt op zich een voldoende draagkrachtig motief om de bestreden beslissing inzake niet-selectie te schragen zodat de verzoekende partij dan ook geen belang meer heeft bij haar kritiek op het eerste motief, dat haar *core business* niet zou aansluiten bij het voorwerp van de opdracht.

Het enige middel is niet ernstig.

VII. Besluit

11. Het enige middel is niet ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook te worden verworpen.

VIII. Kosten

12. Er is grond om met toepassing van artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 67, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ aan de verwerende partij een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, nu zij door de verwerping van de vordering tot schorsing als in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 juni 2015, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest